

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za oden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za o znanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se o znanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirnša hiši, Gledališka stolba.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, o znanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz Rusije.

6. novembra st. st. (Izv. dop.)

Dobri naši prijatelji vselej skrbe, da nam ni dolg čas. Čakali smo in čakali, kdaj bode konec komedije bolgarskih podkupljenih šarlatanov, dočakali smo, da so izbrali za svojega kneza princa Valdemara, videli smo, kako se je ta princ odrekel in direktno in kako je njegov oče odrekel se zanj direktno, češ, da pri sedanjih okoliščinah on ne more dopuščati, da bi njegov sin prejel krono Bolgarije. Rusija je ostala čisto na strani; njej ni bilo treba izreči svojega „veta“, kajti objavila je naprej, da ne priznava nobenega kneza, ki ga izbere sedanji bolgarski anarhisti in nihilisti. Da izbere princa Valdemara „Veliko narodno sobranje“, ki bi bilo izbrano brez palice, temnice, sabel in kamenja, nikdo ne dvomi, da bi Rusija priznala in potrdila princa Valdemara.

V Bolgariji je torej tiho, regenti, ki so se znebili jednega nemnogo delujočega in priličnega člana Karavelova, se zanimajo zdaj lahko s tajno korespondencijo svojih pokroviteljev in kujejo načrte za bodočnost. Za to sta namestu njih spregovorila pred Evropo dva moža, ki držita v roki politiko dveh velikih držav, učitelj markiz Salisbury in učenc njegov grof Kalnoky, prvi za čašami vina, drugi pred delegacijo v Pešti.

Ko bi ne bilo izvestno, da je dotični govor govoril markiz Salisbury, mislil bi vsakdo, ki bi ga slučajno čital, da je to „leitartikel“ Dunajskega „Extrablatta“ ali drugega židovskega lista: gromče fraze in babje kvante o ruskih rubljah so tako premešane in prepletene mej soboj, da se človek mora čuditi, kako se je markiz Salisbury mogel tako ponižati, tako kompromitovati in izgubiti v slepej strasti in mržnji do Rusije vsako dostojnost, ki je posebno prva potrebna lastnost državnika velike države. Govor njega je pa tudi smešen, dokler ostane — govor; besede in zopet besede, ali dela ni; osoda Bolgarije globoko žali vest in čuvstva Evrope, govori spoštovani premier. Mi poznamo „vest“ in „čuvstva“ Evrope in nismo še pozabili, kaj je Anglija delala, ko je Rusija osvobodila Bolgare; nismo zabili, da je Turčija vojevala se na angleške denarje; nismo zabili, da je Anglija odobraval

zverstva turških bašibozukov nad Bolgari! Poznamo „vest“, poznamo „srce“ Salisburyja in njega prijateljev, ki so pred nekaj leti pošiljali podmito, javno in tajno Turčiji, da bi strla Bolgarijo in Rusijo, pa zdaj pošiljajo zlatom obremenjenega osla Bolgariji, da bi on od tod izbral Rusijo, ki je ustvarila Bolgarijo.

Ruski poslanik v Londonu nazval je govor Salisburyja premim izzivom k vojni; liberalni Londonski listi pa imenujejo govor svojega ministra — kolosalno glupost (kolossale Dummheit).

Govor Kalnokyja je poln protislovij; meni je najbolj ugajalo zajavljenje avstrijskega ministra pred delegacijo, da je Avstrija že po svoji sestavi obvezana, držati se konservativne politike; tako priznanje avstrijskega ministra zelo jasno dokazuje, da so nazadnje tam, kjer je treba, zapazili, da je Avstrija — mozaična država in da nekateri koščeki te mozaike leže na starem kleji: potreseš sliko in oni odlete; nehoti je treba hoditi varno in po prstih okolu take slike; kaj pomaga, ako je prekrasna, če pa nema nobene krepke notranje zveze.

Nemcem v „reichu“ bržkone ne bodo po godu Kalnokyja izjave, da si pri sedanjih političnih okoliščinah ne moremo misliti Nemčije brez mogočne Avstrije na strani. Nedavno izšla je knjižica v avstrijske armiji, pamflet, ki je imel namen, pokazati Avstriji posebno to, da ni — mogočna in da jej je treba resnične zaslombe. Nemci imajo navado, vselej, kadar Avstrija kaže željo, tirati svojo samostalno politiko, opomniti jo, da ona brez Germanije ničesar ne pomenja. — Pamflet piše o stanju avstrijske vojske v zelo nelepah kraskah. Tukaj v Rusiji smo ta pamflet čitali in kdor pozna nemnogo avstrijsko vojsko, prizna, da je pamflet napisal človek, ki podrobno do mozga in kostij pozna avstrijske razmere. Berolinski dopisnik „Mosk. Ved.“ zdaj poroča svojemu listu, da je to brošuro pisal madjarski honvedski general, ki ima prvo besedo v honvedskem ministerstvu, in dostavlja, da so opazke, akoravno kriče, vendar še premehke, kakor se poroča z Dunaja v Berlin, češ, res je tako in še hujše. Da je Avstrija brez denarjev, to tudi zna ves svet. Ona ima dve silne moči: pokorno časnikaštvo, ki je iz jasel dispozicijskega fonda, in diplomacijo; ti dve moči bodeta delali vse, kar je mo-

goče, no vojne Avstrija neče, ker je ne more hoteti.

Kalnoky govori, da Avstrija ni balkanska država. Ako ni, zakaj se rine v Bolgarijo? Zakaj je objela Srbijo z rokami in nogami? Zakaj drži Bosno in Hercegovino? Ali tega terja Berolinski dogovor? Govoriti večno o tem dogovoru in ga držati pred očmi Rusiji, ni samo smešno, no celo jako frivolno od tistega, ki ta dogovor tepta pod nogami. Ali je Plovdivska revolucija soglasna z Berolinskim dogovorom? Ali Sofijsko laži regentstvo ni protivno dogovoru, ali ono odgovarja terjatvam „nezavisne“ bolgarske konstitucije? In vendar se Avstrija nosi s Stambulovci, kakor durak s pisano torbo.

Avstrija, pravi Kalnoky, je pomilovala sprva princa Battenberga, menda zato, ker je on poljsko-nemške krvi, zdaj pa, odkar Kaulbars muči Bolgarijo, je Avstriji tudi bolgarskega naroda žal! To je pač naivna „bekenntniss einer schönen Seele“, kje je tu logika? Kaulbars muči Bolgarijo, a pred njega očmi regenti ubijajo Bolgare, ki se drzne o ziniti slovo proti njim! Ako bi sešteli vse krvave žrtve, ki so pale pri Battenbergu in pri regentih in pri — bolgarski svobodi, bi njih število bilo petkrat večje, nego število ubitih od Turkov v ravno toliko letih pod turškim jarmom. Državna blagarnica je okradena! Battenberg, ki je prišel v Bolgarijo ves v dolgih, odnesel je iz nje dva milijona! Stambulovi, Rizovi, Panici in druga plačana druhal nabasala si je že vse žepe in pošilja v Avstrijo in Rumunijo krvave bolgarske „leve“ na varna mesta. To so fakti!

Rusija seveda se ne bode bala ni husarskih krikov Poljaka, Smolke, ni učenjčijh sofizmov grofa Kalnokyja; ona bo šla trdo po svojem potu, ne straše se ministrov, ki s papirnatimi meči v rokah vsemu svetu kriče, da so „mogočni“ in da na svojih plečih nosijo celó — Nemčijo. Risum teneatis!

Izvestno je, da človek, hoteč v mraku po samotnem potu, če je boječ, žvižga in kriči, češ, ako kdo preži na-me, da bi me uklatil, sè zboji mojega žvižganja in krika.

Rusija molči. Rusija je povedala, kaj hoče, in obmolnila je; le redko se oglasi oficijozni „Journal de St. Petersburg“ in konstatuje, zapisuje fakta. O govoru markiza Salisburyja govori ta list, da se

LISTEK.

Carigrad.

(Po D' Amicisu.)

(Dalje.)

V Pankaldih.

Stopivši s pokopališča, najdeva se v drugem predelu krščanskem, v Pankaldih, prekrižanih s širokimi cestami, odetih z novimi stavbami, obdanem z letišči, vrtovi, bolnišnicami in velikimi vojarnami. To je predmestje Carigradsko, najdalje od morja. Obideva ga, ter se vrneva proti Zlatemu rogu. V zadnji ulici pa vidi nov in slovesen prizor: grški pogreb. Molčeča vrsta ljudij se je zvrstila po obeh straneh ulice, spredaj stopa skupina grških duhovnikov: arhimandrit, grški nadškof, s krono na glavi, z dolgim pluvijalom, sijajočem v zlatu, pa nekaj klerikov v duhovenski opravi žive barve; vrsta rojakov in prijateljev, oblečenih v najbogatejšo obleko, sredi njih pa nosilni oder, ovenčan s cvetjem, na katerem leži petnajstletna mladenka, oblečena v atlas, vsa bliščeča od biserov, odkritega obraza, lica belega kakor sneg, ust lahko skrčenih, pa z dvema

prekrasnima kitama, ležečima jej na prsih. Nosilo odide, vrsta se skonča, pogreb se oddalji, midva pa ostaneva sama in zamišljena v samotni ulici.

Sveti Dimitrij.

Na to greva doli po griči pankaldskem, prekoračiva suho strugo nekega hudournika, popneva se na drugi krič, prideva v drugo predmestje, k sv. Dimitriju. Tukaj je samo grško ljudstvo. Povsod vidiš črne oči in orlove nosove, starce očanske zunanjosti, mladeniče vitke in preširne, deklone s kitami po plečih, dečke zvitolčne, ki letajo po ulici mej kokošmi in prasci, klikujoči s svojim srebrnim glasom in miloglasno brbljajoči. Pristopiva k skupku dečkov, ki so se igrali s kamenjem, ter čebljali vsi, kakor z jednim glasom. Jeden izmej njih, star kakih osem let, največi hudiček mej njimi, ki je vsak trenotek vrgel svoj fes kvišku, upi joč: „Dzito! dzito!“ (živio! živio!), obrne se nenadoma proti drugemu paglavcu, sedečemu pred vratmi ter krikne: „Chechino! Buttami la palla.“ Prinem ga za roko, kakor Cigan, ki krade otroke, pa mu dem: „Ti si Italijan!“ — „Nisem, gospod,“ odvrne mi, „jaz sem iz Carigrada.“ — „A kdo te je naučil, da govoriš italijanski?“ ga vprašam. „Kaj ne veste? od mame!“

Ta hip se mi približa ženska z otročajem na roki, s smehljam na obrazu, pa mi reče, da je Pižanka, kamnosekova žena iz Livorna, da je že osem let v Carigradu, tisti dečko pa da je njen sin. Ko bi bila dobra ta žena imela tudi lepo gospeno lice, čunjasto krono na glavi in plajšč na ramah, bi ne bila mogla živejše predstavljati Italije mojemu očesu in srcu. — „Kako živite tukaj?“ jo pobaram, „kaj pravite o Carigradu?“ — „I, kaj bi rekla,“ odvrne odkritosrčno se smeja, „to je mesto, ki se mi zdi, da vam po pravici povem, kakor da poganja zadnji dan pusta.“ Zdaj pa, spustivši uzde svojemu toskanskemu narečju, nama pripoveduje, da je Turkom Mohamed, kar nam je Kristus, da Turek sme imeti štiri žene, da je turški jezik lep, kdor razume kako besedo in še več drugih novic, katere pa so nama bile, povedane v tem jeziku, sredi tega grškega predmestja, milejše in zanimlivejše, kakor ne vem katere, tako, da sva pred odhodom pustila majhen srebern spomin v dečkovih rokah, odhajajoča pa sva oba vsklikovala: „O, kako prijetno deje, slišati časih polna usta italijanščine!“

(Dalje prih.)

ne spodobi odgovarjati mu na njega insinacije in da mu je žal, da se tako visokostojec vladen mož spušta na pot, kamor list ne more za njim, ako neče storiti neprilic! Seveda, markiz Salisbury bode mirno obrisal ta plunek s svojega lica, češ: „hote pljuj v glaza (oči) vse božja rosa“.

O govoru Kalnokya pravi: da je vsaka država sama sodnik o svojih zadevah, no, kadar hočeta dve državi biti v dobrem soglasji, treba je pravične in prijeteljske ocene njiju interesov; Kalnoky je razložil vzgled Avstrije, vprašanje pa da je, kako misli primeriti jih z obmeno mislij, ki naj bi ustanovile omenjeno dobro soglasje mej kabineti in s posebnim položajem, kateri so odkazale Rusiji žrtve, ki jih je prinesla za Bolgarijo. Sicer pa oficijozni list neče več govoriti o izjavah avstrijskega ministra, da bi ne razdražil še bolj položaja (mej Avstrijo in Rusijo), ki tako malo harmonizuje z zagotovili prijateljstva, ki sta si jih tako pogostoma izražala oba kabineta.

Ob okupaciji so nekaj prenehali govoriti; okupacija bila bi seveda zlo za Rusijo, kajti stala bi jo mnogo žrtev; ne bila bi manjše zlo, nego to, ki ga terjata za Rusijo dva predstavljata dveh sovražnih Rusiji — ne držav, no vlad; kajti da v Angliji ne žele vsi vojne z Rusijo in da je v Avstriji razen Madjarjev in Poljakov nihče ne želi, je jasno, ko beli dan. Vprašajte narode, predno govorite v njih imenu, sicer boste danes ali jutri morali reči: „die Geister, die ich rief, die kann ich nicht beschwören!“

Nihče ne želi Avstriji zla, nihče je ne kliče na dvoboj, ona sama sili, silijo šovinisti avstrijski! Koliko bolje bi bilo, ko bi vlada skrbela, da bi bili vsi narodi zadovoljni in da bi prekrasno gaslo: „justitia fundamentum regnorum“ razprostranilo se po vseh avstrijskih pokrajinah.

Kolikor jaz poznam javno mnenje, moram reči, da morda z okupacijo Bolgarije ne bi bili zadovoljni vsi Rusi; no nagajanja in draženja avstrijskih šovinstov smo siti do grla!

Položaj sedanjí seveda je delo Bismarcka Nemčija bo mirna in prežala ko lačen pes, da bi ugrabila kos, ki jim ga Schönererji dolgo ponujajo, kajti v takej veličini, ko je zdaj, mora večno trepetati pred Francijo, ki je poslala v Petrograd zakletega sovražnika Nemcev, veleposlanika Laboulaya.

Le zakleti sovražniki Avstrije tirajo jo v vojno z Rusijo, katera vojna bi bila za Avstrijo osode polna. Krutorogov.

Zemljiščno-odvezni dolg na Kranjskem.

Spisal deželni poslanec dr. Alf. Mosche.

(Konec.)

Znano je, da so obresti pri tej naložitvi tudi le nizke. Tudi okoliščina, da leži preveliko denarja v državnih papirjih, obseza nevarnost, ker so ti preveč podvrženi spreminjanju kurza.

Ako se tedaj uvaža, da je pri denarnih zavodih naložena glavnica sama ob sebi mobilna in le začasno spravljena, dokler se ne pokaže priložnost za stalno in boljšo naložitev, ter se tudi v državnih papirjih naloženi denar zaradi sedanjega visocega kurza lahko hasnjivo napravi mobilni, ne more se niti dvojiti o tem, da more kranjska hranilnica vprašavno posojilo deželi dovoliti.

Naravno se nam usiljuje takoj drugo vprašanje, ali se more za kranjsko hranilnico zmatrati ta finančna operacija kot ugodna?

Dežela Kranjska dala bi po projektu lahko kranjski hranilnici 4% ne zemljiščno-odvezne obligacije, ki bi ravno tako opravljene, kakor 5% ne, vse prednosti državnih obveznic v sebi združevale, ne da bi bile spreminjevanju kurza podvržene, in ki bi se pri polnej varnosti do l. 1914 z letnimi izkrebovanji izplačale.

Ako primerjamo to naložitev hranilničnega denarja z ono v terjatvah pri denarnih zavodih, razločuje se prva od zadnje ugodno vsled večje varnosti in boljšega obrestovanja.

L. 1877 hranilnična uprava naložitve pri denarnih zavodih še ni poznala.

Pa tudi v drugem oziru je primera mej računskim sklepom iz l. 1885 in onim iz l. 1877 zanimiva.

Upravno premoženje kranjske hranilnice znašalo je po zadnjem (65.) računskem sklepu iz leta 1885 gl. 22,209.703-73 — Leta 1877 znašalo je ono gl. 12,835.385-67 Od teh je bilo v zadnjem letu na realnih hipotekah zavarovanih 7,379.045-74 in l. 1885 9,568.571-91

Mej tem, ko se je tedaj leta 1885 nasproti l. 1877 upravno premoženje skoro za 100% pomnožilo, napredovalo ni nikakor v istej meri zavarovanje tega premoženja na realnih hipotekah s tem pomnoženjem premoženja, marveč je palo nazaj in sicer od 60% pokritja v letu 1877 na 43% leta 1885.

V državnih papirjih itd. bilo je leta 1877 naloženih gl. 3,328.947-50 l. 1885 pa „ 6,997.804-82 in vrhu tega še v zadnjem letu pri denarnih zavodih znesek 3,738.393-90 naložitev, katere, kakor rečeno, leto 1877 še ni poznalo, ki je pa pri današnjih denarnih razmerah popolnem umljiva.

Iz tega je razvidno, da z velikanskim pomnoženjem upravnega premoženja od l. 1877 naprej ni jednako napredovala varnost naložitev.

Vsled navedene finančne operacije dobi pa kranjska hranilnica absolutno varen, nikakoršnemu spreminjevanju kurza podvržen 4% en papir, ki bi bil lombardljiv.

Tukaj prišli smo do jedine, pa tudi le navidezne neugodnosti operacije, ker bi se nam lahko ugovarjalo, češ, kranjska hranilnica si mora velik del svojega premoženja mobilni ohraniti, da bode mogla tudi višjim zahtevam zadostovati, in investovanje tako velike svote v papir, ki ni v borznem prometu, obsežalo bi za zavod mnogo nevarnosti vsled svoje nepremakljivosti. Temu nasproti pa moramo naglašati, da za to porabljeni zaklad v svojem največjem delu ni nepremakljiv, ker ta papir vsled svoje lombardljivosti podelitev posojil za najmanj 70% dopušča.

Treba je velicega skepticizma, da bi se ostali znesek papirja, ki se z lombardnim posojilom ni pokrili, oziroma njegova vrednost, ki je immobilna ostala, zmatrala kot nevarnost za zavod, ki poseduje upravno premoženje v okroglem znesku 23 milijonov, katero se bode v teku let po vsej verjetnosti pomnožilo, nikakor pa ne zmanjšalo.

Kar se tiče juridčnega vprašanja o dopustljivosti po pravilih te operacije, skoro zadostuje opozoritev na okolščino, da ima kranjska hranilnica že sedaj 7 milijonov v državnih papirjih in jednaci vrednostih, ter da nakup nove obligacije po §. 17 št. 6 pravil ni izključen.

Zdi se nam tedaj, da vprašavno finančna operacija ne glede na vse druge ozire, ki so zanjo, iz čisto kupčijskega stališča ni samo koristna, ampak naravnost zaželjena za kranjsko hranilnico in vredna, da se za njo sama poteguje.

Krasno bode dejanje hranilničnega društva, ako bode deželi, koje največji denarni zavod vodi, pomagalo k gospodarstvenemu napredku; s patriotičnim navdušenjem mora to priložnost porabiti, da podpira povzetje, ki more deželi in hranilnici le koristno biti.

Sklepaje te vrstice ne moremo si kaj, da ne bi se izjavili, da se nam pretresovani projekt v svojem principu zdrav in dober dozdeva. Naglašamo, da navajamo samo svoje mnenje in da smo hoteli sodbo družih pozvati.

Ako bi se pa na merodajnem mestu za naš projekt ogreli, kar v blagor svoje domovine iz vsega srca želimo, slediti bi morala izvršitev neposredno načrtu.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 23. novembra.

Tirolski deželni zbor snide se 10. dan decembra. Vlada mu bode predložila tri predloge: šolski zakon, lovski zakon in zakon o črni vojski.

Vnanje države.

Ob obletnici bitve pri Slivnici bil je v Sofiji slovesen rekvem za pale **bolgarske** vojake. Navzočni so bili angleški, francoski, italijanski in rumunski zastopniki. Pri zajutreku v vojašnici spominjali so se kneza Aleksandra, častniki so mu brzojavno častitali. Tudi mestno starejšinstvo je častitalo Battenberžanu. Oče kneza Aleksandra je brzojavno izrekel regenstvu obžalovanje, da njegov sin ne more praznovati tega dne sredi hrabre vojske. — Finančni položaj dežele se je jel boljšati. Davki redneje prihajajo. V oktobru znašali so državni dohodki 5 milijonov frankov, v novembru in decembru bode pa še več, kakor se nadeja vlada. Finančni minister se pa vender prizadeva dobiti, kakih 10 milijonov na posodo.

Da je **Rusija** izročila varstvo svojih podložnikov v **Bolgariji** Franciji, temu je uzrok to, da nemški generalni konzul ni hotel prevzeti var-

stva pod takimi pogoji, kakor jih je želela Rusija. Nemški konzul prevzel bi bil rad varstvo v Bolgariji bivajočih Rusov, a je odločno odrekel, da ne prevzame varstva Črnogorcev in Bolgarov, kateri so sedaj pod ruskim varstvom. Po poročilih iz Pariza, Francija ni s posebnim veseljem prevzela varstva, toda ni mogla odreči, ker so njeni podložniki v Kitaji pod ruskim varstvom. — Knez mingrelski prišel je v Peterburg. Kakor se govori, Rusija po prej njegove kandidature oficijalno ne bode predlagala, dokler ne bode zagotovljena, da nobena vlast ne bode ugovarjala. „Svet“ svetuje knezu mingrelskemu, da naj opusti preveliko čislanje Nemcev, ako postane bolgarski vladar. Knez ima namreč napako, da je na svojih obširnih posestvih naseljeval Nemce, zlasti njegovi oskrbniki so skoro sami Nemci. Nedavno je za svojega staršega sina najel nemškega vzgojitelja. Zategadelj je naravno, da se mnogi že bojé, da bode knez mingrelski nadaljeval Battenberžanovo politiko. — Vsi ruski listi zatrjujejo, da je Rusija pretrgala zveze samo z bolgarskim regentstvom nikakor pa ne z bolgarskim narodom. „Moskovskija Vjedomosti“ se bavijo z vprašanjem, ali sme Rusija si v vojni najemati kaperske ladije. Ta list misli, da Rusija ni zavezana držati se Pariške deklaracije, po kateri se nobena država ne sme udeleževati kaperstva.

Ruski car podelil je kavasu, katerega so bili vojaki napali v Plovdivu, red sv. Jurija. Po ruskih oficijoznih poročilih napali so bolgarski voaki kavasa, ko je nesel brzozjavke v brzozjavni urad prav brez vsacega povoda in ga tako pobili, da so nezvestnega prinesli v ruski konzulat. Ko je Kaulbars poizvedel, da so vojaki to storili na povelje svojih predstojnikov, mu ni druzega kazalo, kakor ostaviti Bolgarsko. Angleški in nemški listi pa trdijo, da je kavas bil pijan in so ga zategadelj zaprli. Ko so pa zvedeli, kdo je, so ga pa takoj izpustili. Vso to afero je uprizoril Kaulbars sam, da je mogel ostaviti Bolgarijo.

V **italijanskej** zbornici bode grof Robilant dal pojasnilo o bolgarskem vprašanju v zmislu Kalnoky jevega in Salisbury jevega govora.

Mej **angleškimi** ministri ni več prave zločnosti. Z lordom Churchillom neso zadovoljni njegovi tovariši. Zdi se njim preveč radikalen. Govori se, da ne bode več dolgo, da Churchill izstopi z ministerstva. Mnogo konservativcev ne kda ni več voljno podpirati sedanje vlade, ako ne odstopi lord Churchill. Ako pa Churchill odstopi in se s svojimi pristaši pridruži opoziciji, bode pa pala sedanja vlada in liberalci zopet pridejo na krmilo.

Socijalistične agitacije se vedno širijo v **Belgiji**. V Gentu bili so minuli teden zopet resni izgredi delavcev, katere so mirili vojaki. Pa tudi drugod se je bati resnih nemirov.

V **španjskem** senatu je general Rojo Arias hudo napadal vlado. Njegov govor pa ni napravil posebnega utisa. V Madridu so bili izgredi vseučiliščnikov, katere so morali miriti žandarji.

Dopisi.

Od Save 21. novembra. [Izv. dop.] Vsaka reč ima svojo dobro in slabo stran, tako tudi par dopisov „od Save“ s katerimi se je podregnilo v zaspano narodno življenje po nekotih krajih ob Savi. Dobra stran bi bila ta, ker smo z nekega dopisa izvedeli, da ondu še bivajo Slovenci in da jih je torej moral dopis od Save stoprav vzbuditi iz polhovega spanja: slaba stran se pa ne da tako z lahka opravičiti, kajti slabi smo vsi, gospod urednik, torej tudi tisti „internacionalci“ tam doli mej bregovi Sremskega „šampanjca“ in Trškega „burgundca“. Vender, če že govorim o slabi strani, tedaj bi bila ta, da se takrat ni naravnost reklo, glejte, ta in ta je tak in tak, ta je narodnjak, oni je na pol narodnjak, tretji je zaspanec, četrti internacionalec, peti celo n prst na usta, gospod urednik, če ne se zna kar čez noč preleviti v hudega nama nasprotnika, kar pa bi nama grozno škodovalo. Pa dovolj o tem; stvar se je tako zasukala, da smemo popolnem zadovoljni biti, in če pojde tako naprej, tedaj znamo še dočakati, da tu doli ne bode nobenega pohlevnega nemškutarja več; pred nepohlevnimi pa nas itak Bog obvaruj. Zdaj bodo nastopili tisti dolgi večeri, ko se vse rado zbira v zabavni družbi. Slovenci s Slovenci itd. Obljubljeno nam je, da bode tudi ob Savi tako, kakor do zdaj ni bilo, in s tem bodi dobra in slaba stran za zdaj končana.

Z Vidma ob Savi 20. novembra. [Izv. dop.]

V obče prihajajo od vseh strani pritožbe, da občinski predstojniki nečejo odstopiti in razpisati novih volitev. Povsod navajali so se kot uzroki, da župan zaradi ugodnega gmotnega položaja, zaradi ošabnosti, včasih celo, ker „mati županja“ ni dovolila, odstopiti ni hotel. — Tudi pri nas je nekaj takega. Davno je že županu odločena doba potekla, a vender še ni novih volitev. Čitajoč to mojo pritožbo, vprašal bode čitatelj radooveden: „Kaj pa vas

Slovenec na nemčurskem Vidmu moti, da se hočete znebiti vsestransko dobrohotnega župana?"

Radovednemu čitatelju odgovorjam, da ni malenkost, kar nam župan za odhodnino daje. Gosp. župan ima poleg obstoječega mirodvoru slabo ilovčnato njivo, katero bi za slovo za dober denar rad občinarjem na vrat obesil, akoravno je že l. 1883. g. župnik Ripšl z Vidma dokazal, da pred 50. leti, ko je bilo pokopališče še okoli cerkve in je bilo veliko manjše, v primeri z 1883 l. ni bilo za 20 mrličev razločka, da se za njegovega 12 letnega župnikovanja na Vidmu na sedanjem mirodvoru ni niti jeden grob prekopal. Z ozirom na to, opominjam odbornike, naj gledajo na svojo in svojih volilcev mošjno!

S Ptuija 22. novembra. (Dijaška kuhinja na Ptuiju.) Čut veselja in srčne zadovoljnosti naučaja srce domoljuba, videčega, kako živo zanimanje je naše človekoljubno in plemenito podjetje vzbudilo v srcih vseh Slovencev. Rodoljubi kar tekmujejo s svojimi doneski za to velekoristno napravo, čemur se nikakor ne čudimo. Saj so redki inteligentni Slovenci, kateri morda neso britko izkusili in čutili za časa svojih študij pesnikovih besed: „Gorjé, kdor se useda za tujo mizo mlade dni; vsak grizljaj mu preseda, požirek vsak mu zagreni“. Tudi naša prva prošnja do velečastitega našega duhovništva, poučiti našega priprostega kmeta o tej velevažnej napravi, ni bila brezuspešna. V tem oziru gre prva čast č. g. J. Sattlerju, kaplanu pri Veliki Nedelji, in Velikonedeljskim kmetom župljanom, ki so za dijaško kuhinjo nabrali in pripeljali na Ptuj 12. novembra t. l.: 8½ vagana zmesi, 2½ vagana ajde in 17 vagonov krompirja. Gospod kaplan je iz svojega plačal nosače, hodeče po župniji kakor po zbirci. Slava in hvala njemu za pouk, trud in požrtvovalnost, slava in hvala Velikonedeljskemu dariteljem, naj bodo drugod v izgled, spodbudo in posnemo! Z nova so darovali, deloma kot mesečni podporniki pristopili nastopni č. gg.: dr. Jos. Muršec v Gradci 15 gld.; Velikonedeljski 10 gld.; A. Repič, župnik v Kapelah pri Brežcah, 10 gld.; dr. P. Turner, oigojitelj na Dunaji, 10 gld.; pri godovanji č. g. kanonika M. Strajušaka v Hočah nabralo se 10 gld. 83 kr.; dr. Robič, kanonik v Gradci, 5 gld.; o. G. Švajgar, gvardijan v Gradci, 5 gld.; J. Greif, lekarnar v Priedoru, Bosna 5 gld.; Ant. Koblar, kaplan v Mengši, 3 gld.; R. Šutan, župnik v Zavrčih, mesečni podpornik za 10 dni 3 gld.; J. Sattler pri Veliki Nedelji nabral 2 gld. 40 kr.; gđč. Hedviga Rakuš, poštarica pri sv. Barbari v Halozah, 2 gld.; Bradaška, umirovljeni glmnazijski vodja v Gradci, 1 gld.; Jos. Kovačič, učitelj v Ljutomeru, nabral in doposlal 30 gld. in sicer: Tone Šlamberger, c. kr. beležnik, mesečni podpornik za 10 dni 3 gld.; J. Skuhala, župnik v Ljutomeru, mesečni podpornik za 10 dni 3 gld.; dr. Mravljak, odvetnik 10 gld.; dr. Jos. Spešič, zdravnik, 2 gld.; Martin Ovsenjak, kaplan, 2 gld.; B. Kocbek, kontrolor, 1 gl.; J. Horvat, nadučitelj, mesečni podpornik 1 gld.; S. Cvahte, nadučitelj, J. Vaupotič, gostilničar, F. Sršen, trgovec, vsaki na teden 15 kr. 4 gl. 5 kr.; J. Ivančič, c. kr. pristav, 50 kr.; J. Karba, učitelj, 50 kr.; družba igralcev darovala 1 gld. 10 kr.; družba igralcev darovala 1 gld.; Šnip-Šnap Šnarovci 85 kr. Slava in čast vsem milim dobrotnikom in dobrotnicam! Bog plati! Trudoljubivemu gosp. J. Kovačiču, učitelju v Ljutomeru, posebno priskrbo zahvalo! Nadalje milodare vsprejema č. g. o. Benko Hrtiš, gvardijan na Ptuiju.

Domače stvari.

— (Odgovor.) V sobotni številki zabeležil je „Slovenec“ izjavo dr. Riegerja v avstrijski delegaciji in potem vprašal: „Kaj bodeta na to rekla neki slovenski dnevnik in polumesečnik, ki sta že vsak po dvakrat nam očitala napačno in neslovensko politiko?“ Radovednemu vprašanju drage volje ustrezamo. Slovenčevim urednikom menda ni tajno, da je bil Rieger k omenjeni izjavi takorekoč prisiljen, ker bi bila drugače češka delegacija ostala osamljena. Sicer pa tudi Riegerjeva izjava za nas še ni evangelij, najmanj pa se ž njo more opravičevati, da „Slovenec“ svoje podatke proti Rusiji zajema iz židovske „W. Allg. Zeitung“ in da za pričo kliče „Golos“, ki že več let ne izhaja. Neumljivo nam je v obče, zakaj je „Slovenec“ tako protirusk, saj še ni dolgo temu, ko je v članku „Teorija in praksa“ svoje vernike učil, da biva v Avstriji 25 rekše: pet in dvajset milijonov Ru-

sov. So li „stranski skoki“ Bolgarom v čast, je li regentstvo bolgarsko — o narodu se sedaj ne more govoriti — pravo zadelo, pokazala bode bodočnost, sedanost govori pa odločno proti postopanju Bolgarov in najpristnejši kažipot v tem vprašanju je pač to, da Slovanom zakleti sovražniki jemljajo Bolgare pod svoje krilo, isti sovražniki, ki so zrušili Sanšefansko mirovno pogodbo, poslali Kerim-paši častno sablo itd. Obilen smeh pa nam je vzbudila opazka, da „liberalno oko povsod le črne maroge vidi“. O liberalnosti je v tem vprašanju, toliko govora, kolikor o posiljenem zelji. A je že taka, kader si gospodje inace pomagati ne mogó, zakriče: Liberalec tako piše! A ta taktika je že tako obrabljena, da ž njo niti najpriprosteje mačke ne zvabijo iz za zapečka.

— (Drobne vesti.) Dr. Glantschnigg in dr. Foregger svojega dvoboja nesta ime'a niti v Gradci, niti v Celji, ampak v Stolnem Belemgradu. Čudimo se, da je „Deutsche Wacht“ glede tega dvoboja tako molčeča, ko vendar sicer napetih lic v svet naznanja vsak ravs in kavs mej kmet-skimi fanti. Njene čitatelje bi gotovo zanimalo, kje je dr. Glantschnigga draga kri rosila žejna tla, kakaj jim torej ne povedati resnice? — V Rančah, občini blizu Maribora, zmagali so pri občinskih volitvah Slovenci. Udeležba je bila velika. — V Ritoznaji pri Slovenski Bistrici prodalo se je cerkveno vino po 60 gld. polovnjak, brez posode. Na tehtnici imel je ritoznajski mošt 22 stopinj, mošt iz dekanovih vinogradov v Schmitsbergu (Brandner) pa 23 stopinj. — Provizor v Svečini postal je g. Josip Sinko, kaplan pri sv. Lovrencu v Slov. Goricah. — Premješena sta gg. kaplana: Jakob Zupančič od sv. Urbana pri Ptuiju k sv. Lovrencu v Slovenskih Goricah, Vincencij Kolar pa iz Leskovca k sv. Urbanu pri Ptuiju. Kaplanija v Leskovci ostane izpraznjena. — Prihodnji četrtek praznujeta v farni cerkvi sv. Ivana pri Trstu mežnar Milkovič in njegova soproga (oba po 88 let stara) svojo demantno poroko, ker sta bila pred 63 leti baš na sv. Katarine dan poročena.

— (Glasbena Matica.) Pri večerajšnji seji sestavil se je „Glasbene Matice“ odbor tako: Gosp. Ravnikar Fran predsednikom voljen že pri občnem zboru, isto tako gosp. Stegnar Srečko blagajnikom; gosp. Drenik Fran podpredsednik; gosp. Paternoster Josip tajnik. V artistični odsek so bili voljeni sledeči odborniki: Gg. Gerbič Fran, dr. Gross, vitez Janušovsky, Juvanc, Razinger, Stegnar, Svetek, Valenta. V šolski odsek: Gg. Ravnikar, Drenik, Paternoster, Gerbič in vitez Janušovsky.

— (Nova posojilnica.) Dne 19. t. m. sešlo se je 30 najveljavnejših mož šentlenartskega okraja, da ustanove v št. Lenartu posojilnico. Da je tak zavod potreben v tem so bili vsi jedne misli in volili so odbor: Načelnikom je izvoljen g. Matija Polič, hišni posestnik v št. Lenartu. Odborniki so gg: župan Peter Mesarič, župan Ivan Kravtič, župnik Ivan Strah, župan Anton Vogrin. Kot računska preglednika sta izvoljena gg.: dr. Anton Suhač, župnik pri sv. Ani, in posestnik Fran Ješovnik.

— (Vladika Strossmayer) pojde koncem tega meseca v Bar umeščevat novega nadškofa črnogorskih katolikov Milinovića.

— (Nove smodke) z imenom „regalitas favoritas“ se bodo v kratkem začele prodajati. Malo daljše bodo od britanik, a prodajale se bodo po 9 kr.

— (Nova skladba) izšla je ravnokar pod naslovom: „Cerkvene pesni nabrane mej slovenskim narodom. Zvezek II. Z dovoljenjem preč. knezoškofijskega ordinarijata Goriškega izdalo in založilo cecilijansko društvo za Goriško nadškofijo. 1886. Tiskal J. R. Milic v Ljubljani. Ta zvezek obseza na 24 straneh 20 pesnij, nabranih v Cerknem, Kanalu, Tolminu, Idriji, Oblokah na Tolminskem in drugih krajih. Pesni sta harmonizovala gg. J. Kokošar in D. Fajgelj. Tekst in melodija sta mej narodom nabrano blago, za lepo harmonizacijo jamčita nam ravno imenovani imeni, vnanjo obliko pa je g. Milic prav okusno pogodil, zatorej bodo cerkvene glasbe prijatelji po tem najnovejšem proizvodu izvestno hitro segali.

— (Razpisana) je služba učitelja na novi jednorazrednici v Trzinu. Plača 450 gld., službena doklada 30 gld. in stanovanje v šolskem poslopji. Prošnje do 6. decembra.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 23. decembra. „Wiener Zeitung“ objavlja zakon o nadaljnjem pobiranju davkov in zakone, tikajoče se premembe državnozborskega volilnega reda za mesta v Češki, za kmetijske občine v Galiciji, mesta in kmetijske občine na Dolenjem Avstrijskem.

Aden 23. novembra. Kapitana in sedem osob francoske vojne ladije „Pengonin“ v Ambadu, kjer so se izkrkali, da bi se preskrbeli s pitno vodo, umorili so člani rodu Ekasa-Somanli.

Bombaj 23. novembra. Iz Ghuzni v pokrajini Lahore dospevši trgovci pripovedujejo, da je rod Ghilzajev premagal emirovo vojsko. Ustaja se hitro širi. Del emirove vojske z artilerijo pridružil se Ghilzajem.

Pariz 22. novembra. Bihourd, francoski ministerski rezident v Tunisu, prevzel je mesto generalnega rezidenta v Tonkingu.

Razne vesti.

* († Johannes Scherr.) Preteklo nedeljo umrl je v Zürichu Johannes Scherr, znani kulturhistorik in profesor na politehniku v Zürichu, v 70. letu svoje dobe. Spisal je mnogo del in si po svoji rezki pisavi pridobil mnogo čitateljev, izvestno tudi v Slovincih.

* (Anglež o nemške literaturi.) Lord Balfour, državni tajnik na Škotskem in lorda Salisburyja unuk, rekel je v svojem nagovoru na Edinburghski profesorje mej drugim: „Jaz ne spadam mej oboževatelje nemške literature. Kar se tiče čistosti literature, zavzema po mojem mnenju nemška literatura jedva četrto mesto v Evropi.“

* (110 let.) V bolnico v Pragi prišel je te dni Josip Dobias, težak iz Zibohlave pri Kolinu. Mož je 110 let star, še čvrst, le noge so mu oslabele.

Poslano.

Neustein-ove posladkorne kri čisteče pile svete Elizabete, (817—)

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano sredstvo proti zabasanju. — 1 škatljica à 15 pil 15 kr., 1 zavoje = 120 pil 1 gld. a. v. — **Pred ponarejanjem se jako svari.** — Pristne so samo, če ima vsaka škatljica rdečo tiskano našo protokolovano varstveno znamko „Sveti Leopold“ in našo firmo lekarna „pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Ecke der Spiegel- und Plankengasse. — Dobivajo se v lekarni G. Piccoli.

Zahvala.

Povodom smrti gospoda hišnega in zemljišnega posestnika Antona Fröhlich-a so njega dediči tukajšnji mešni blagajnici izročili petindvajset goldinarjev za ubožce Ljubljanskega mesta.

Mestni magistrat si usoja to blagosrčno dejanje javno oznanjati in izrekati dostojno zahvalo.

Mestni magistrat Ljubljanski,

v 22. dan novembra 1886.

Župan: Grasselli.

Tujci:

22. novembra.

Pri **stanu**: Berger z Dunaja. — Somer iz Budimpešte. — Schlesinger iz Maribora. — Gruber z Dunaja. — Kern Lutoni iz Trsta. — Westen, Kolinsky z Dunaja. — Himelak iz Gorice.

Pri **žalosti**: Janeba z Dunaja. — Dr. Kosjek iz Grada. — Schick iz Brna.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
22. nov.	7. zjutraj	737.90 mm.	0.0° C	sl. svz.	obl.	
	2. pop.	737.74 mm.	4.0° C	sl. jvz.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	739.24 mm.	-0.4° C	sl. svz.	d. jas.	

Srednja temperatura 1.2°, za 1.8° pod normalom.

Dunajska borza

dné 23. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	84 gld.	—	kr.
Srebrna renta	8	70	„
Zlata renta	114	70	„
5% marcna renta	101	25	„
Akcije narodne banke	873	—	„
Kreditne akcije	250	30	„
London	125	70	„
Srebro	—	—	„
Napol.	9	94	„
C. kr. cekini	5	93	„
Nemške marke	61	65	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132	„
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	171	75
Ogrska zlata renta 4%	—	103	80
Ogrska papirna renta 5%	—	93	40
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	—	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	119	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	124	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	99	75
Kreditne srečke	100 gld.	178	50
Rudolfove srečke	10	19	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	116	—
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	215	—

V našem založništvu je izšla in se dobiva po vseh knjigarnicah knjižica:

Umetno ribarstvo.

Spisal

Ivan Franke.

3³/₄ pôle v 8° s podobami. Mehko vezana stane 50 kr

Krasna domovina naša se svojimi potoki, rekami in jezeri ji za umno ribarstvo tako ugodno ustvarjena, kakor ne kmalu kaka druga dežela. Sredstva in pota, kako isto pri nas urediti in upravljati, podaja čislani gospod pisatelj na jako umeven način v gornji omenjeni knjižici. Le-ta bode vsakemu ki ima srce in skrb za povzdigo narodnega blagostanja, dobro došlo sredstvo, da se o tem predmetu pouči. Priporočujemo torej knjižico osebito velečestiti duhovščini, učiteljem in zemljiškim posestnikom, ker sva uverjena, da jo bodo z velikim zanimanjem prebirali ter iz nje črpali gotovo lepo korist.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

knjigotržnica

v Ljubljani na Kongresnem trgu.

(714—7)

Št. 6071. kazn. 1886.

(864—1)

Objava.

Dne 24. oktobra t. l. našli so v Spodnji Be-dekorčini, v okrajih Zlatar v Zagorji, v potoku Voj-sak mrtvo truplo neznanega moža.

Mrliča so v noči od 23.—24. oktobra t. l. pri-nesli pod most imenovanega potoka in na njem se vidijo sledovi posilne smrti, namreč da je zadušen. Truplo umorjenega je 60 palcev dolgo, širokost prsij je srednja. Obleden je bil civilni, na glavi je imel majhen okrogel klobuk, suknja njegova bila je črna, bolj rujava, kakeršne navadno nosijo svinjski trgovci. Telovnik bil je temne barve s petimi gumbi, zadnja podklada bila je iz črnega platna. Ovrtnik suknje bil je precej umazan, podklada rujava, črnokrižasta s pikami. Hlače so bile iz črnega blaga. Srajco je imel iz belega platna z belimi steklenimi gumbi, iz jednacega platna imel je tudi gače. Na hlačah je imel, kakor po navadi jermen. Desni hlačni žep je bil preobrnjen. Na nogab je imel skoro nove čevlje z vlačnimi golenicami (štiflete) iz lakovanega usnja, z dvema vrstama žebcljev na podplatih, podpetniki bili so 3 prste visoki in ravno tako podkovani.

Na mrličevih prsni našli so ploščensko zr-calo z imenom tovarne R. Sagar.

V desnem žepu telovnika imel je revolverjev basovnik in gost rumen glavnik. Lase ima mrlič črne, pri ušesih že osivele, brke in obrvi pa ko-stanjastorujave, brado imel je obrito pred 24 urami. Čelo ima nizko, nos srednje velik, zobe dobro ohran-jene, brado majhno in okroglo, oči majhne, ušesa primerne. Obraza je temnega, roke in noge ravno tako kakor cel život suhe in nepoškodovane. Na vnanji strani vratu od jednega ušesa do družega in pod brado poznajo se sledovi, da je zadušen.

Oblastva, ki bi po tem popisu spoznala osebo mrtveca, prosijo se, da to takoj naznanijo temu sodišču, da se bode potem določila njegova identiteta.

Kralj. sodbeni stol v Varaždinu,
dné 20. novembra 1886.

Vrat, bronhije in pluća,

za koja nikdar nismo preveč skrbni, da jih ohranimo pred prehladom vsled gorkotnih razlik in preobratov; ohraniti je najlažje, ako se rabijo

antikatarhalne salicilne pastile
lekarja Piccoli-ja v Ljubljani.

S pomočjo lastnosti, da ustavljajo gnulobo, so najboljšje sredstvo proti davici ali difteritiki, in ker podpirajo dušnikove organe, čisti-tjo tudi glas ter odpravijo vsako dušnikovo, vratno, kakor tudi sosebno plučno vnetje. Isto tako so antikatarhalne salicilne pastile, ker omehčujejo slezo, najvažnejše sredstvo za vse one imenom neimenovane stanove, kojim je največja skrb dobiti in ohraniti si lep, gladek in čil sonoren glas. — V škatljicah po 20 kr. prodaja

LEKARNA PICCOLI-jeva

„pri angelji“, v Ljubljani, na Dunajski cesti.
Vnanja naročila izvrše se takoj proti povzetju zneska po c. kr. pošti. (760—7)

Oznailo.

Ker mi v tesni prodajalnici v Židovskih ulicah ni mogoče slavni gospodi povsem ustrezati prevzela sem k praznikom prostorno prodajalnico

v novi hiši tik „kazine“,

(Šelenburgove ulice).

Najuljudneje vabim slavno občinstvo za obilni obisk.

MARIJA DRENIK.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kr-žišnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Marker

se takoj vsprejme.

Kje? pove iz prijaznosti upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

(868—1)

Prodaja dreves.

Dne 28. novembra popoldne ob 3. uri prodalo se bode na javni dražbi pri županstvu v Borovnici (Franzdorf) iz lastnega gozda podpisane

200 jelkovih dreves.

Debelost od 45 cm. višji, merjeno v prsni visokosti — Natančnejši pogoji zvedo se lahko pri posestniku gozda. Na Vrhniki 20. novembra 1886.

(859—2)

Jos. Lenarčič.

Nepresegljivo za zobe

je

I. Salicilna ustna voda, aromatična, upliva okrepjujoča, ovira spridenje zob in odstranjuje smrdečo sapo. Velika steklenica 50 kr.

II. Salicilni zobni prah, splošno priljubljen, upliva okrepjujoča in nareja zobe svetle in bele. a 30 kr.

Zgoraj navedeni sredstvi, o katerih je že prišlo mnogo zahval, ima vedno sveže v zalogi ter jih razpošilja vsak dan po pošti (495—16)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Vsakemu, ki kupi v lekarni Trnkoczy origi-nalno salicilno ustno vodo in salicilni zobni prah, se pridene zastonj razprava o varovanji zob in ust.

Pokazalo se je, da je posebno dobro za okrevanje po hudih boleznih in pri pomah B. Strassnický-jevo zdravilno sladno pivo, katero je analizoval gosp. profesor dr. Kratschmer in katero so po-skusili in priporočajo go-spodje: dvorni svetnik in profesor pl. Bamberger, dvorni svetnik in profesor Braun pl. Fernwald, dvorni svetnik in profe-sor dr. Th. Billroth, profesor E. Albert, vladni svetnik in profesor Schnitzler, profe-sor Hofmohl. Prospekti zastonj. Glavna zaloga in kleti: (821—3) Ober-Döbling, Nussdorferstrasse Nr. 29.

Zaloge v vseh boljših lekarnah. Zaloge v Ljubljani: J. Swoboda, lekar, G. Piccoli, lekar, U. pl. Trnkoczy, lekar.

Št. 19.013.

(846—2)

Razglas

mladeničem, vojaščini podvrženim.

Radi prihodnjega rednega vojaškega nabora se javno naznanja:

1. Vsak tu bivajočih domačih in vnanjih mla-deničev, rojenih v letih 1867, 1866, 1865, 1864, mora se oglasiti meseca decembra 1886. leta pri mestnem magistratu.

Kdor se ne oglasi, bode, ko bi se ne mogel opravičiti, kaznovan v zmislu §. 42 vojnškega za-kona, z denarno globo do 100 goldinarjev, oziroma z zaporom do 20 dnij.

2. Mladeniči, ki neso v Ljubljano pristojni, se morajo izkazati pri upisanji z domovinskim listom ali pa z drugimi pismi, iz katerih se dá povzeti do-movna občina.

3. Začasno odsotne ali pa bolne mladeniče smejo oglasiti starši, varuhi ali drugi pooblaščenici.

4. Oni ki mislijo prositi začasnega oproščenja od vojaščine, morajo pri upisovanji izročiti rodbin-ske listine in druga potrebna pisma.

5. Dolžnosti oglasa se ne dá ogniti z izgovo-rom, da se za te dolžnosti ni vedelo.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 12. novembra 1886.

Brivnica in lasničarija

dobro oskrbljena in dobro obiskovana, na lepem kraju, prodaja se zaradi premernih razmer ter se lahko takoj ali pa ob Novem letu prevzame. — Kaj več pove upravni-štvo „Slovenskega Naroda“. (866—1)

CACAO
in
ČOKOLADA
VICTOR
SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvej Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno znamko in firmo. (856—3)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih de-likates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Zrebanje že prihodnji mesec.

Kinscem SREČKE à 1 gld. 11 srečk 10 gld. samo 10 gld.

Glavni dobitek v gotovini

gld. 50.000 gld.

10.000 gld., 5000 gld. z odteg. 20% || 4788 denarnih dobitkov.

Kinscem-srečke dobivajo se v loterijskem bureau ogerskega Jockey-kluba: Budimpešta, Waitznergasse 6. (787—26)

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.